

P9_TA(2023)0293

Potrzeba podjęcia przez Unię działań w zakresie poszukiwania i ratownictwa na Morzu Śródziemnym

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 lipca 2023 r. w sprawie potrzeby podjęcia przez UE działań poszukiwawczo-ratowniczych na Morzu Śródziemnym (2023/2787(RSP))

(C/2024/4012)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,
- uwzględniając konwencję genewską z 1951 r. oraz dodatkowe protokoły do niej,
- uwzględniając Międzynarodową konwencję o bezpieczeństwie życia na morzu (SOLAS) z 1974 r. oraz Międzynarodową konwencję o poszukiwaniu i ratownictwie morskim (konwencja SAR) z 1979 r. ze zmianami, a także powiązane rezolucje Międzynarodowej Organizacji Morskiej (IMO), zwłaszcza rezolucję MSC.167(78) z 20 maja 2004 r. pt. „Wytyczne w sprawie postępowania z osobami uratowanymi na morzu”,
- uwzględniając rozdział 5 konwencji SAR dotyczący procedur operacyjnych,
- uwzględniając europejską Konwencję o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności,
- uwzględniając art. 1, art. 2 ust. 1, art. 3, art. 6, art. 18, art. 19 i art. 24 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (Karty),
- uwzględniając art. 67 ust. 1, art. 77 ust. 1 i art. 77 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 656/2014 z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiające zasady ochrony zewnętrznych granic morskich w kontekście współpracy operacyjnej koordynowanej przez Europejską Agencję Zarządzania Współpracą Operacyjną na Granicach Zewnętrznych państw członkowskich Unii Europejskiej ⁽¹⁾,
- uwzględniając globalne porozumienie ONZ z 19 grudnia 2018 r. na rzecz bezpiecznej, uporządkowanej i legalnej migracji oraz w sprawie uchodźców,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1896 z 13 listopada 2019 r. w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz uchylecia rozporządzeń (UE) nr 1052/2013 i (UE) 2016/1624 ⁽²⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z 23 września 2020 r. dotyczący nowego paktu o migracji i azylu (COM(2020) 0609),
- uwzględniając komunikat Komisji z 1 października 2020 r. pt. „Wytyczne Komisji w sprawie wdrożenia przepisów UE dotyczących definiowania procedury ułatwiania bezprawnego wjazdu, tranzytu i pobytu oraz zapobiegania temu procederowi” ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z 19 maja 2021 r. w sprawie ochrony praw człowieka i zewnętrznej polityki migracyjnej UE ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 189 z 27.6.2014, s. 93.

⁽²⁾ Dz.U. L 295 z 14.11.2019, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 323 z 1.10.2020, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 15 z 12.1.2022, s. 70.

- uwzględniając zalecenie komisarza Rady Europy ds. praw człowieka z czerwca 2019 r. pt. „Lives saved. Rights protected. Bridging the protection gap for refugees and migrants in the Mediterranean” [Ratowanie życia. Ochrona praw. Wypełnienie luki w ochronie uchodźców i migrantów na Morzu Śródziemnym], jego sprawozdanie uzupełniające pt. „A distress call for human rights – The widening gap in migrant protection in the Mediterranean” [Sygnał alarmowy dla praw człowieka – Coraz większe braki w ochronie migrantów na Morzu Śródziemnym], a także jego komentarz dotyczący praw człowieka pt. „For the rights of the living, for the dignity of the dead – Time to end the plight of missing migrants in Europe” [W imię praw żyjących, w imię godności umarłych – czas rozwiązać problem zaginionych migrantów w Europie],
- uwzględniając swoją rezolucję z 8 marca 2022 r. w sprawie kurczącej się przestrzeni działania społeczeństwa obywatelskiego w Europie ⁽⁵⁾,
- uwzględniając raport Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Praw Człowieka z 11 października 2022 r. pt. „Nowhere but back: Assisted return, reintegration and the human rights protection of migrants in Libya” [Tylko z powrotem: pomoc w powrotach, reintegracji i ochronie praw człowieka migrantów w Libii],
- uwzględniając plan działania UE dotyczący środkowego regionu Morza Śródziemnego z 21 listopada 2022 r.,
- uwzględniając plan działania UE dotyczący szlaku zachodniośródziemnomorskiego i szlaku atlantyckiego z 6 czerwca 2023 r.,
- uwzględniając raport niezależnej misji informacyjnej ONZ ds. Libii z 20 marca 2023 r.,
- uwzględniając sprawozdanie Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej z 6 lipca 2023 r. pt. „Six steps to prevent future tragedies at sea” [Sześć kroków do zapobieżenia przyszłym tragediom na morzu],
- uwzględniając art. 132 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że według danych Międzynarodowej Organizacji ds. Migracji (IOM) od 2014 r. na Morzu Śródziemnym odnotowano 27 633 osoby zaginione (uznane za zmarłe); mając na uwadze, że liczba ofiar śmiertelnych jest najwyższa w środkowej części Morza Śródziemnego, gdzie IOM odnotowała ponad 17 000 zgonów i zaginięć; mając na uwadze, że w 2022 r. za zmarłe lub zaginione uznano 2 406 osób, a w 2023 r. liczba ta już teraz wynosi 1 875; przypomina, że szlak ten jest jednym z wielu szlaków, na których giną osoby próbujące dostać się do Europy;
- B. mając na uwadze, że wśród ludzi próbujących przedostać się do Europy przez Morze Śródziemne znajduje się wiele osób szczególnie podatnych na zagrożenia, takich jak kobiety i małoletni bez opieki; mając na uwadze, że wiele z nich może stać się ofiarami handlu ludźmi i wykorzystywania, a zatem wymaga natychmiastowej ochrony;
- C. mając na uwadze, że ratowanie życia to przede wszystkim akt solidarności z ludźmi znajdującymi się w niebezpieczeństwie, ale także zobowiązanie prawne wynikające zarówno z prawa unijnego, jak i międzynarodowego, gdyż zgodnie z art. 98 Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza (UNCLOS), ratyfikowanej przez wszystkie państwa członkowskie oraz samą Unię, państwa członkowskie mają obowiązek udzielenia pomocy osobom będącym w niebezpieczeństwie na morzu;
- D. mając na uwadze, że art.19 ust. 2 lit. g) UNCLOS, w związku z art. 17 tej konwencji, przewiduje, że statki wszystkich państw mają prawo do nieszkodliwego przepływu przez morze terytorialne państw-stron tej konwencji oraz że przepływ obcego statku uznaje się za naruszający pokój, porządek publiczny lub bezpieczeństwo państwa nadbrzeżnego, jeśli statek na morzu terytorialnym przyjmuje na pokład lub wydaje jakiegokolwiek towary lub waluty albo przyjmuje na pokład lub wysadza ze statku jakiegokolwiek osoby z naruszeniem ustaw lub innych przepisów celnych, skarbowych, imigracyjnych lub sanitarnych państwa nadbrzeżnego;
- E. mając na uwadze, że międzynarodowe prawo morskie zobowiązuje państwa do podejmowania środków zapobiegawczych, środków wczesnego ostrzegania i środków reagowania, aby zmniejszyć ryzyko wypadków śmiertelnych na morzu, między innymi poprzez zapewnienie odpowiednich i skutecznych służb poszukiwawczo-ratowniczych; mając na uwadze, że europejskie przepisy w dziedzinie praw człowieka wymagają od państw wypełniania pozytywnych zobowiązań w zakresie ochrony życia osób, które znalazły się w ich jurysdykcji, a także podejmowania środków zapobiegających wszelkim rzeczywistym i natychmiastowym zagrożeniom dla życia ludzkiego;
- F. mając na uwadze, że zgodnie z wytycznymi Komitetu Bezpieczeństwa na Morzu IMO w sprawie postępowania z osobami uratowanymi na morzu z 2004 r. w przypadku gdy morskie ratownicze centrum koordynacyjne odpowiedzialne za dany region działań poszukiwawczo-ratowniczych nie przyjmie odpowiedzialności za daną akcję uznaje się, że odpowiedzialność ponosi pierwsze zawiadomione ratownicze centrum koordynacyjne;

⁽⁵⁾ Dz.U. C 347 z 9.9.2022, s. 2.

- G. mając na uwadze, że międzynarodowe prawo morskie i międzynarodowe prawo dotyczące praw człowieka, a także prawo unijne wymagają, aby osoby uratowane sprowadzić na ląd w bezpiecznym miejscu; mając na uwadze, że prawo unijne definiuje „bezpieczne miejsce” jako miejsce, w którym uznaje się, że kończą się operacje ratunkowe, i w którym nie ma zagrożenia dla życiowego bezpieczeństwa ocalałych osób, w którym możliwe jest zaspokojenie ich podstawowych ludzkich potrzeb oraz z którego możliwe jest zorganizowanie transportu ocalałych osób do następnego lub ostatecznego miejsca docelowego z uwzględnieniem ochrony ich praw podstawowych zgodnie z zasadą non-refoulement;
- H. mając na uwadze, że wszystkie statki pływające po Morzu Śródziemnym, także te prowadzące akcje ratunkowe, mają obowiązek przestrzegania odpowiednich konwencji międzynarodowych oraz innych obowiązujących przepisów;
- I. mając na uwadze, że zgodnie z wytycznymi Komisji w sprawie wdrożenia przepisów UE dotyczących definiowania procedury ułatwiania bezprawnego wjazdu, tranzytu i pobytu oraz zapobiegania temu procederowi „wszelkie osoby zaangażowane w działania poszukiwawczo-ratownicze powinny stosować się do poleceń organu koordynującego, kiedy biorą udział w akcjach poszukiwawczo-ratowniczych, zgodnie z ogólnymi zasadami i obowiązującymi przepisami międzynarodowego prawa morskiego i dotyczącego praw człowieka”; przypomina ponadto, że „karanie organizacji pozarządowych lub wszelkich innych podmiotów niepaństwowych, które prowadzą operacje poszukiwawczo-ratownicze, przestrzegając odpowiednich ram prawnych, stanowi naruszenie prawa międzynarodowego, a zatem nie jest dozwolone na mocy prawa UE”;
- J. mając na uwadze, że od zakończenia operacji Mare Nostrum 31 października 2014 r. w środkowej części Morza Śródziemnego nie odbyła się żadna czynna akcja poszukiwawczo-ratownicza prowadzona przez państwo;
- K. mając na uwadze, że 20 marca 2023 r. Rada postanowiła przedłużyć do 31 marca 2025 r. mandat operacji EUNAVFOR MED IRINI w ramach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony UE, której zadaniem jest m.in. wspieranie budowania zdolności i szkolenie libijskiej straży przybrzeżnej i marynarki wojennej;
- L. mając na uwadze, że Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej (Frontex) prowadzi obecnie na obszarze Morza Śródziemnego operacje „Temida” (wsparcie dla Włoch w środkowej części Morza Śródziemnego), „Posejdon” (wsparcie dla Grecji na granicy morskiej z Turcją) oraz „Indalo” (wsparcie dla Hiszpanii w zachodniej części Morza Śródziemnego);
- M. mając na uwadze, że libijska straż przybrzeżna nadal przechwytuje lub ratuje znaczącą liczbę osób na morzu; mając na uwadze, że w kilku przypadkach połączony ośrodek koordynacji poszukiwania i ratownictwa w Libii nie wywiązał się w pełni ze swoich zobowiązań wynikających z międzynarodowego prawa morskiego w zakresie koordynacji operacji ratunkowych, często nie reaguje na wezwania o pomoc, utrudnia statkom organizacji pozarządowych ratowanie życia i naraża życie ludzi podczas ratowania lub przechwytywania osób na morzu; mając na uwadze, że służby Fronteksu przekazują libijskiemu ośrodkowi koordynacji poszukiwania i ratownictwa informacje o osobach znajdujących się w niebezpieczeństwie na morzu;
- N. mając na uwadze, że osoby przechwycone przez libijską straż przybrzeżną są przenoszone do ośrodków detencyjnych, w których są systematycznie narażone na arbitralne przetrzymywanie w nieludzkich warunkach i gdzie powszechne są tortury i inne formy znęcania się, w tym gwałty, a także arbitralne zabójstwa i wyzysk; mając na uwadze, że zdaniem Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców Libia nie spełnia kryteriów pozwalających uznać ją za bezpieczne miejsce sprowadzenia na ląd osób uratowanych na morzu;
- O. mając na uwadze, że przemyt migrantów i handel migrantami to odrębne zjawiska objęte osobnymi ramami prawnymi na szczeblu unijnym i międzynarodowym; mając na uwadze, że handel ludźmi obejmuje nabór, przewóz lub przyjęcie danej osoby w drodze przemocy, oszustwa lub nadużycia w celu jej wykorzystania, natomiast przemyt migrantów – zgodnie z protokołem Narodów Zjednoczonych przeciwko przemytowi migrantów drogą lądową, morską i powietrzną – oznacza organizowanie nielegalnego wjazdu osoby na terytorium państwa-strony, którego taka osoba nie jest obywatelem lub w którym nie posiada stałego miejsca zamieszkania, w celu uzyskania, bezpośrednio lub pośrednio, korzyści finansowej lub innej korzyści o charakterze materialnym,;
- P. mając na uwadze, że w rezolucji z 12 kwietnia 2016 r. w sprawie sytuacji na Morzu Śródziemnym i potrzeby całościowego podejścia UE do problematyki migracji Parlament stwierdził, że stała, zdecydowana i skuteczna postawa Unii w kwestii operacji poszukiwawczo-ratowniczych na morzu ma kluczowe znaczenie dla zapobiegania rosnącej liczbie ofiar śmiertelnych wśród migrantów próbujących przedostać się przez Morze Śródziemne; mając na uwadze, że należy stworzyć legalne i bezpieczne szlaki migracyjne, aby ograniczyć nielegalną migrację i zmniejszyć liczbę ofiar śmiertelnych na Morzu Śródziemnym;
- Q. mając na uwadze, że w rezolucji z dnia 18 kwietnia 2018 r. w sprawie postępów w zakresie globalnych porozumień ONZ w sprawie bezpiecznej, uporządkowanej i legalnej migracji oraz w sprawie uchodźców Parlament wezwał do zapewnienia większych możliwości poszukiwawczo-ratowniczych na rzecz osób znajdujących się w niebezpieczeństwie, do rozwinięcia szerszych zdolności przez wszystkie państwa oraz do uznania wsparcia ze strony podmiotów prywatnych i organizacji pozarządowych w prowadzeniu akcji ratowniczych na morzu i na lądzie;

R. mając na uwadze, że silny i stały mechanizm solidarności między państwami członkowskimi jest kluczowym priorytetem, aby zapewnić sprawiedliwy podział odpowiedzialności na szczeblu Unii po sprowadzeniu migrantów na ląd w następstwie operacji poszukiwawczo-ratowniczej;

1. wyraża głębokie ubolewanie i smutek z powodu powtarzających się tragicznych przypadków ofiar śmiertelnych na Morzu Śródziemnym, w szczególności z powodu zdarzenia, do którego doszło 14 czerwca 2023 r., kiedy to na Morzu Jońskim w pobliżu miejscowości Pylos w Mesenii (Grecja) zatoniła łódź rybacka przewożąca około 750 osób, z czego 104 uratowano, 82 ciała odnaleziono, a pozostałe osoby zaginione uznaje się za zmarłe; wzywa UE i państwa członkowskie do uczynienia wszystkiego, co w ich mocy, aby zidentyfikować ciała i osoby zaginione i poinformować ich rodziny; przypomina o potrzebie zapewnienia humanitarnego i godnego traktowania osób, które przeżyły ten wypadek, i wzywa państwa członkowskie, aby skorzystały z tymczasowego mechanizmu dobrowolnej relokacji w celu relokacji tych osób, z uwzględnieniem więzi rodzinnych i z zapewnieniem im odpowiedniej opieki;

2. przypomina o obowiązku udzielenia pomocy osobom w niebezpieczeństwie wynikającym z międzynarodowego prawa morskiego i apeluje do wszystkich państw członkowskich, aby działając indywidualnie, jako państwo członkowskie UE lub na odpowiednich forach międzynarodowych, w pełni stosowały się do obowiązujących przepisów międzynarodowych oraz prawa Unii; apeluje do wszystkich statków prowadzących akcje poszukiwawcze i ratunkowe o przestrzeganie instrukcji przygotowanych przez właściwy ośrodek koordynacji poszukiwania i ratownictwa zgodnie z odpowiednimi przepisami prawa międzynarodowego i unijnego, a także o współpracę z władzami państw członkowskich i Fronteksem, aby zapewnić migrantom bezpieczeństwo;

3. wyraża zaniepokojenie faktem, że pomimo dużej liczby osób uratowanych w ostatnich latach IOM odnotowała 27 633 zaginięć na Morzu Śródziemnym od 2014 r.; wzywa Komisję do przeprowadzenia oceny obecnych praktyk państw członkowskich, jeżeli chodzi o operacje poszukiwawczo-ratownicze, oraz do natychmiastowego rozpoczęcia prac nad nowymi, bardziej zrównoważonymi, wiarygodnymi i trwałymi strategiami poszukiwawczo-ratownicznymi, które zastąpią istniejące rozwiązania tymczasowe, oraz do zapewnienia państwom członkowskim wsparcia materialnego, finansowego i operacyjnego, aby zwiększyć możliwości ratowania życia na morzu i lepiej koordynować operacje poszukiwawczo-ratownicze;

4. wzywa ponadto państwa członkowskie i Frontex do wzmocnienia proaktywnych operacji poszukiwawczo-ratowniczych poprzez zapewnienie wystarczającej ilości statków i specjalistycznego sprzętu na potrzeby operacji poszukiwawczo-ratowniczych, a także personelu na szlakach, na których mogą skutecznie przyczynić się do ratowania życia; wzywa Komisję do politycznego i finansowego wsparcia takich inicjatyw; wzywa państwa członkowskie do pełnego wykorzystania wszystkich statków zdolnych do udziału w operacjach poszukiwawczo-ratowniczych, w tym statków użytkowanych przez organizacje pozarządowe; uważa, że statki organizacji pozarządowych i statki handlowe nie powinny wyręczać państw członkowskich i Unii w należyтым wypełnianiu obowiązków poszukiwawczo-ratowniczych; wzywa do ustanowienia kompleksowej unijnej misji poszukiwawczo-ratowniczej realizowanej przez właściwe organy państw członkowskich i Frontex;

5. uważa, że wszystkie podmioty w regionie Morza Śródziemnego powinny proaktywnie przekazywać informacje oraz, w stosownych przypadkach, komunikatów mayday dotyczących osób znajdujących się w niebezpieczeństwie na morzu organom odpowiedzialnym za operacje poszukiwawczo-ratownicze oraz, w stosownych przypadkach, wszelkim statkom znajdującym się w pobliżu, które mogłyby natychmiast zaangażować się w działania poszukiwawczo-ratownicze i bezpiecznie przewieźć te osoby na ląd; zachęca państwa członkowskie do należytego uwzględnienia wytycznych Komisji w sprawie wdrożenia przepisów UE dotyczących definiowania procedury ułatwiania bezprawnego wjazdu, tranzytu i pobytu oraz zapobiegania temu procederowi, aby ułatwić pracę wszystkim podmiotom poszukiwawczo-ratownicznym; ponadto wzywa państwa członkowskie do zadbania o to, by ich najbliższe bezpieczne porty były otwarte dla statków organizacji pozarządowych, oraz do niekarania osób udzielających pomocy migrantom znajdującym się w niebezpieczeństwie;

6. wzywa Komisję do wzmocnienia swojej roli koordynacyjnej w ramach europejskiej grupy kontaktowej ds. działań poszukiwawczo-ratowniczych poprzez zwoływanie bardziej regularnych spotkań i angażowanie wszystkich podmiotów uczestniczących w działaniach poszukiwawczo-ratowniczych, w tym organizacji pozarządowych i właścicieli statków, w celu wypracowania większej synergii i wspólnych praktyk, aby zapewnić szybkie reagowanie w przypadku incydentów na morzu; wzywa Komisję do regularnego składania Parlamentowi sprawozdań z działalności grupy kontaktowej ds. działań poszukiwawczo-ratowniczych;

7. apeluje do Fronteksu o znaczne zwiększenie dostępności informacji na temat swoich czynności operacyjnych związanych z działaniami poszukiwawczo-ratownicznymi oraz o publiczne udostępnienie dokładnych i wyczerpujących informacji dotyczących jej działalności, z zastrzeżeniem prawnego obowiązku nieujawniania przez Frontex informacji operacyjnych, których podanie do wiadomości publicznej „zagroziłoby realizacji celu operacji”; wzywa Frontex do wywiązania się ze szczególnych obowiązków wynikających z rozporządzenia w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej, w tym do regularnego przekazywania szczegółowych informacji posłom do Parlamentu, przed którymi odpowiada; podkreśla w szczególności potrzebę przekazywania bardziej szczegółowych informacji po zakończeniu operacji;

8. wzywa Komisję do zbadania, czy działania podjęte przez niektóre państwa członkowskie zgodnie z prawem krajowym, mające uniemożliwić łodziom ratowniczym dostęp do wód terytorialnych bez uprzedniego zezwolenia, są zgodne z prawem unijnym i prawem międzynarodowym oraz z art. 18 Karty w świetle europejskiej konwencji praw człowieka i konwencji genewskiej, a także do podjęcia odpowiednich działań, jeżeli w jej ocenie działania państw członkowskich były sprzeczne z prawem Unii;

9. przypomina, że państwa członkowskie UE powinny zapewnić sprawne i niezależne dochodzenia w sprawie wszystkich zatonięć statków, korzystając w nich z wiedzy fachowej wyspecjalizowanych organów ds. praw człowieka; podkreśla, że UE powinna znaleźć sposoby na stosowanie zasad przejrzystości i odpowiedzialności określonych w przepisach UE przy prowadzeniu dochodzeń w sprawie zatonięć statków;

10. wzywa Komisję do udostępniania wyczerpujących informacji i danych na temat poziomu wsparcia udzielanego ze środków UE i państw członkowskich straży granicznej i przybrzeżnej w państwach trzecich, w tym w Libii, Turcji, Egipcie, Tunezji i Maroku; dotyczy to nie tylko wsparcia udzielanego w formie bezpośrednich przelewów, ale również w postaci pomocy materialnej, technicznej i szkoleniowej, w tym w ramach działań agencji UE; wzywa Komisję i państwa członkowskie do oceny zarzutów dotyczących poważnych naruszeń praw podstawowych przez libijską straż przybrzeżną oraz do zaprzestania współpracy w przypadku poważnych naruszeń praw podstawowych wobec osób przechwyconych na morzu;

11. wzywa Komisję, państwa członkowskie i Frontex do zadbania o to, aby sprowadzanie na ląd odbywało się tylko w bezpiecznym miejscu na podstawie właściwego prawa międzynarodowego i prawa Unii, oraz aby taki port był najbliższym dostępnym bezpiecznym portem; przypomina wszystkim podmiotom, że muszą powstrzymać się od wydawania kapitanom instrukcji, które mogą bezpośrednio lub pośrednio prowadzić do niepotrzebnego opóźnienia w bezpiecznym sprowadzeniu na ląd uratowanych osób lub do sprowadzenia na ląd uratowanych osób w niebezpiecznym miejscu;

12. przypomina, że bezpieczne i legalne szlaki są najlepszym sposobem uniknięcia ofiar śmiertelnych i wzywa państwa członkowskie, aby zintensyfikowały działania przesiedleńcze, a w razie konieczności uruchomiły korytarze humanitarne do Unii Europejskiej;

13. przypomina, że europejskie zintegrowane zarządzanie granicami powinno być realizowane jako wspólny obowiązek Fronteksu oraz organów krajowych odpowiedzialnych za zarządzanie granicami, w tym straży przybrzeżnych w zakresie realizowanych przez nie operacji ochrony granic morskich i wszelkich innych zadań kontroli granicznej;

14. zdecydowanie potępia przemytników i handlarzy ludźmi, którzy wykorzystują osoby znajdujące się w trudnej sytuacji i narażają życie ludzi na morzu, oraz wzywa do wzmocnienia wysiłków na rzecz rozbijania siatek przestępczych, ścigania winnych i zakłócania ich nielegalnej działalności;

15. przypomina, że osoby mieszkające w państwach trzecich muszą być na wczesnym etapie informowane przez media i instytucje edukacyjne, że szlak przez Morze Śródziemne jest śmiertelnie niebezpieczny; wzywa do współpracy w tym zakresie z tymi państwami trzecimi;

16. zwraca uwagę, że Parlament już wcześniej wyraził opinię, że stała, zdecydowana i skuteczna reakcja UE w dziedzinie akcji poszukiwawczo-ratowniczych na morzu ma kluczowe znaczenie dla zapobiegania rosnącej liczbie przypadków śmiertelnych wśród migrantów próbujących przedostać się przez Morze Śródziemne; jest zdania, że właściwe wdrożenie zobowiązań wynikających z prawa międzynarodowego w zakresie działań poszukiwawczo-ratowniczych wymaga bardziej proaktywnego i skoordynowanego podejścia do operacji poszukiwawczo-ratowniczych ze strony Unii i jej państw członkowskich; jest nadal przekonany, że Frontex – w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi – powinien odgrywać kluczową rolę w zapewnieniu bardziej proaktywnych działań Unii w zakresie operacji poszukiwawczo-ratowniczych;

17. uważa, że zgodnie z zaleceniami Agencji Praw Podstawowych w pierwszej kolejności Komisja i państwa członkowskie powinny zgodzić się na wymianę protokołów w obszarze działań poszukiwawczo-ratowniczych i opracować najlepsze praktyki, aby umożliwić państwom członkowskim dostosowanie własnych protokołów w tym obszarze; uważa ponadto, że Komisja powinna również rozważyć powiązanie finansowania UE na zarządzanie granicamiorskimi z zastosowaniem protokołów zapewniających szybką pomoc osobom znajdującym się w niebezpieczeństwie na morzu;

18. wzywa Komisję do przedstawienia wniosków w sprawie uzależnienia wypłaty funduszy na rzecz państw trzecich od ich współpracy w zakresie zarządzania przepływami migracyjnymi oraz walki z handlarzami ludźmi i przemytnikami migrantów;

19. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Komisji, Radzie, państwom członkowskim i ich parlamentom, Fronteksowi, Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu, Europolowi, Agencji Praw Podstawowych, Wysokiemu Komisarzowi Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców, Międzynarodowej Organizacji ds. Migracji oraz organizacjom pozarządowym podejmującym akcje poszukiwawczo-ratownicze.
